

Trích tin trên “[Tập chí Quê Hương](#)” (từ trong nước) ngày 21/11/2009 tường thuật cuộc “viếng thăm lăng Hồ Chí Minh” tại Hà nội của những “đại biểu kiều bào dự Hội nghị người Việt ở nước ngoài lần thứ nhất”

(trích nguyên văn). . . . Tình cảm với Bác trong lòng các đại biểu luôn dạt dào với biết bao cảm xúc. Những tình cảm ấy được hun đúc trong mấy chục năm qua và luôn được các đại biểu trân trọng.

Ông Lê Văn Ninh (bên trái) cùng ông Lê Trọng Văn (kiều bào Mỹ) bên Lăng Chủ tịch Hồ Chí Minh

Ông Lê Văn Ninh (kiều bào Mỹ) bày tỏ: Năm 1945, ông sống tại phố Cửa Bắc, Hà Nội. Khi ấy ông mới 7 tuổi và được bố đưa đến trường Bào Hộ (Chu Văn An ngày nay) để nghe cụ Hồ về nói chuyện. Sau đó, khi rời Hà Nội sơ tán về quê, qua bất cứ ngôi làng nào ông cũng bắt gặp hình ảnh thân thương của Bác Hồ qua những bức ảnh như đang mỉm cười và dõi theo ông. Tháng 8/1954, ông rời Hà Nội vào Sài Gòn và tháng 4/1975 ông sang Mỹ. Từ đó đến nay dịp về dự Hội nghị người Việt Nam ở nước ngoài toàn thế giới lần thứ nhất cũng là lần đầu tiên ông về thăm lại đất nước, thăm lại Hà Nội sau bao năm xa cách. Và niềm vinh dự và xúc động hơn nữa là ông được vào thăm Lăng Chủ tịch Hồ Chí Minh. Ông cho biết, ở Mỹ ông được đọc nhiều tư liệu về cụ Hồ, vị lãnh tụ mà ông luôn kính trọng. Việc UNESCO công nhận cụ Hồ là danh nhân văn hóa, ông nhận thấy cụ Hồ không những có ảnh hưởng lớn tới dân tộc Việt Nam mà còn có ảnh hưởng tới các nước khác trên thế giới. Ông cũng cho biết: ông luôn khâm phục đời sống giản dị của cụ Hồ và sau 64 năm rồi nhưng tình cảm của ông với cụ Hồ không bao giờ thay đổi. (hết trích)